

deres Hængen i deres theoretiske Videnskab. Jeg tror, at dette er Nøglen til hans Opfattelse og maatte til flere andre ærede Medlemmers Opfattelse af denne Sag, og jeg har derfor ønsket at gjøre nogle Bemærkninger dertil, fordi det forekommer mig, at Intet kan være urigtigere end dette. Jeg kan forstaa, at man med Hensyn til andre Videnskaber, med Hensyn til Theologien f. Ex., kan sige noget Saadant, jeg kan forstaa, at det kan siges med Hensyn til Lovtyndigheden, at den naturlige Opfattelse kommer meget længere end den juridiske Dannelse, naar det gjælder om at forstaa en Lov — jeg tror ikke, at det er rigtigt, men jeg kan forstaa, at man kan komme til et saadant Resultat — men jeg kan ikke forstaa, at man kan komme dertil med Hensyn til Lægevidenskaben. Det kan efter min Mening kun ske, naar man mangler ethvert Begreb om den Maade, hvorpaa Lægerne faaæ deres Uddannelse; thi det, der kaldes Lægevidenskab, er slet ikke Andet end en Opsamling af Erfaringer (Modsigelse). Nei, det er slet ikke Andet end en Opsamling af Erfaringer, det vil jeg med Bestemthed gjentage, og naar man da ikke vil sige, at Erfaring er værdiløs, er det umuligt at kaste Brag paa denne Videnskab, selv om man kan mene, at andre Videnskaber ere paa Afveie. Enhver, der kender Noget til, hvorledes den lægevidenskabelige Dannelse gaar for sig, veed ogsaa, at der ikke eksisterer nogen Udvikling, hvori den praktiske Uddannelse spiller en saadan Rolle som med Hensyn til denne. Enhver veed, at ved Siden af de Kundskaber, der ples af Bøgerne, det vil sige af de i Bøgerne neblagte Erfaringer om Sygdomstilfælde, gaar der en anden Undervisning, idet de vorrende Læger Dag ud og Dag ind gaa paa Hospitalerne og med egne Dine erhverve sig Erfaringer om de forskjellige Arter af Sygdomstilfælde. Forholdet er endogsaa dette, at denne Erfaring spiller en saa umaadelig Rolle, at man i de Universitetsbyer, som ligge i Nærheden af de store Byer, omgaaes med den Tanke, at henlægge i alt Fald den medicinske Undervisning til de store Stæder, fordi det er en nødvendig Betingelse for Lægernes dygtige Udvikling, at de samle sig en meget betydelig Del Erfaringer. Det vil saaledes vistnok være den største Del af Thingets ærede Medlemmer bekendt, at det i Sverrig er paa Bane at overføre den medicinske Undervisning fra Upsala til Stockholm, fordi den store By med den større Mængde af Sygdomstilfælde frembyder en bedre Leilighed til den lægevidenskabelige Uddannelse, end Tilfældet er med Upsala. Det er altsaa en Yttring, hvorimod jeg ønsker at neblægge en bestemt Protest, naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds har betegnet Lægernes Virksomhed som de Sagtyndiges Hængen i deres theoretiske Videnskab. Det er umuligt, at nogen Sætning kan være mere urigtig. Hvad der tilsigtes ved nærværende Forslag, er jo Noget, som Enhver kan

have Sympathi med. Det maa nemlig erkjendes, om man end vil sætte den lægevidenskabelige Uddannelse nok saa høit, at der findes Tilfælde, hvor Videnskaben, saaledes som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgfreds (Clausager) betegnede det, strander, og hvor den naturlige Begavelse slaar til; det maa naturligvis erkjendes, at der findes Mennesker, som have en vis genial Begavelse til at finde de rette Midler til at helbrede visse Arter af Sygdomme, og det vil være sørgeligt og haardt, naar disse skulle udelukkes fra en saadan heldbringende Virksomhed. Jeg tror imidlertid ikke, at der kan være Tvivl om, at disse Tilfælde altid maa kaldes Undtagelser. Naar man ikke vil sige, — for at jeg skal gjentage det —, at Erfaringen er værdiløs, maa man altsaa sige, at der gives visse Undtagelsestilfælde, hvor en Mand, der ingen Erfaring har, kan gjøre det bedre end en Mand, der har opsamlet Erfaringer, men det vil jo altid være sjældent. Min Hovedanke mod nærværende Lovforslag er den, at det gjør det, som er Undtagelsestilfælde, til en Hovedregel. Naar man har kaldt det foreliggende Lovforslag Lovforslaget om den fri Lægevirkomhed, vil det ses og erkjendes ogsaa af de ærede Forslagsstillere, at de ikke ere blinde for, at de ved Siden af, at de give Virksomheden til at helbrede fri, tillige aabne en Mulighed for, at en Virksomhed kan udøves, som kun meget ugentlig kan betegnes som en legende og helbredende Virksomhed, en Virksomhed, der derimod kan betegnes som en bedragerisk Virksomhed, der i sine Virkninger gaar ud paa at stille Folk ved Helbredden. Man har derfor ogsaa søgt at skaffe visse Garantier i denne Retning. Jeg skal nu ikke opholde mig videre ved de i § 1 omtalte Garantier. Jeg tror, at det vil være indlysende, og jeg tror ikke engang, at de ærede Forslagsstillere ville benegte det — at disse Garantier ere utilstrækkelige. For at tage et Exempel: Naar det i § 1 a. gjøres til Betingelse, at Vedkommende ikke urigtigen maa have udgivet sig for at være bemyndiget til at yde Lægehjælp, altsaa ikke have udgivet sig for at være autoriseret Læge, saa vil dette, praktisk talt, stille sig saaledes, at Kvaksalvereren kun kan straffes, naar det bevises ham over, at han udtrykkelig har sagt til Patienten: Jeg maa gjøre Dem opmærksom paa, at jeg er autoriseret Læge. I Praxis vil Sagen derimod stille sig saaledes: En saadan Mand kalder sig Doktor eller kalder sig slet Intet, men betegnes som Doktor af dem, der henvende sig til ham. Han protesterer ikke imod denne Titel, men siger, at han ikke har lagt videre Merke dertil, han yder Hjælpen og i mangfoldige Tilfælde tror den Syge eller hans Omgivelses, at de have henvendt sig til en autoriseret Læge, medens det dog ikke er Tilfældet; men en saadan Mand kan ikke straffes efter § 1. Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, hvor umuligt det er at kontrollere § 1 b., at Vedkommende ikke foranlediger Udbredelsen af smitsomme